

Die Stern

Herstmis 1953

DE STER

VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

53e JAARGANG

Nr 12

Redacteur:

DONOVAN H. VAN DAM,
President der Nederl. Zending.

Assistenten:

ANAISE G. en
CLYDE K. RUDD.

Zendingsfotograaf:

RINZE SCHIPPERS.

INHOUD:	Blz.
Kerstgedachten	363
Kerstfeest: symbool van God's liefde voor de mensheid! door Anaise Rudd	364
De wijze mannen uit het Oosten, door President David O. McKay	365
„Een huis waar heiligen komen uit waren Christen zin.....”	369
Felicitatie aan President Donovan H. Van Dam	371
Zendingen herdenken op 26 November 1953 het feest van „Thanksgiving Day”	372
Cynthia Curtis en Kerstmis, door Janice Olson	373
Onze Zonnehoeck	375
Toespraak bij de Plechtige Inwijding van de grond voor op te richten Kerkgebouw te Rotterdam door Donovan H. Van Dam, Zendingspresident	381
Gebeurtenissen in de Zending	386
Zendingskroniek	389
Kerstnacht, Anaise Rudd	392

Administratie: Laan van Poot 292, Den Haag

*„De Ster” van de Kerk van Jezus Christus
van de Heiligen der Laatste Dagen
verschijnt eenmaal per maand.*

ABONNEMENTSPRIJS: f 1.25 PER KWARTAAL
GIRONUMMER 240615 - LAAN VAN POOT 292 - DEN HAAG

NADRIJK VAN DE IN DIT NUMMER
VOORKOMENDE CLICHE'S IS VERBODEN

Kerstgedachten

Zij zagen uit naar Hem en dachten dat Hij in grote macht en pracht zou komen, gekleed in het purperkleurig gewaad van een vorst, rijdend in een gouden koets en gekroond in de trant van David of van Salomon.....

Zij wachtten lang en zagen uit naar Hem en dachten dat luid trompetgeschal Zijn komst zou verraden. Zij waanden een glinsterend zwaard in Zijn handen om alle keizers en koningen te overwinnen..... en nieuwe weelde en rijkdom om het land te verheerlijken.....

Hun priesters en profeten verhaalden van de Messias, die een koning zou zijn en hen zou verlossen. Daarom verwachtten ze Hem met onzichtbare legers.....

Slechts enkelen, te Bethlehem, arme herders van de heuvelen, drie vermoeide Wijzen, de nederigen van geest en de waarlijk wijzen, zagen de ster en het Kind, geboren in een stal.....

Zovele anderen, verblind door het letterlijke, wereldse woord, wendden hun ogen af en bleven steeds uitzien naar een koning met kroon en scepter.....

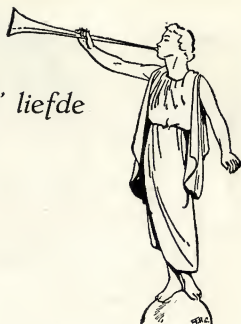
Zij misten de grote glorie van hun Verlosser en kenden nimmer de komst van hun Heer.....

en Kerstwens

KERSTFEEST:

*Symbool van Gods' liefde
voor de mensheid!*

De betekenis van het Kerstfeest zou ons moeten treffen niet enkel vandaag maar morgen en alle dagen van ons leven. De grootste gave van liefde, welke God ons kon geven was Zijn Enige Zoon. In de kribbe werd de liefde geboren, de liefde die vrede brengt. Om 't even of wij de eenvoud in ons dragen van de schamele herders, of de wijsheid en de rijkdom van de Wijzen uit het Oosten, het Kerstgebeuren maakt ons allen tot broeders en het blijft de dag van „vrede op aarde”, want dat juist heeft Christus vóór negentien eeuwen

de mensen gebracht. Laten wij de Kerstboodschap ten volle toepassen „Ere zij God in de hoogste hemelen, en vrede op aarde, in de mensen een welbehagen.” (Lucas 2 : 14) De boodschap van God op Kerstdag aan ons allen, ook aan de kleinen en minst beelden, is juist dat wij een God hebben die ons bemint. Wij weten dat Hij steeds aan ons denkt en met ons bezig is, dat Hij bereid is in onze verlatenheid naar onze klachten te luisteren en ons daadwerkelijk bij te staan. Maar dat ook op Kerstdag de vlam van onze liefde moge overslaan op de anderen, onze broeders en zusters, zodat vreugde, geluk en vrede in deze Kersttijd en te allen tijde ons aller deel moge zijn. Want: „Alleen waar liefde haat verwint, daar zegepraalt het Godlijk Kind, en daar alleen kan 't Kerstfeest wezen!”

Anaise Rudd.

EEN BOODSCHAP DOOR PRESIDENT DAVID O. MCKAY

De wijze mannen uit het oosten.

„Toen nu Jezus geboren was te Bethlehem, gelegen in Judea, in de dagen van koning Herodes, zie, enige wijzen van het Oosten zijn te Jeruzalem aangekomen, zeggende: Waar is de geboren Koning der Joden? Want wij hebben zijn ster in het Oosten gezien, en zijn gekomen om Hem te aanbidden.

De koning Herodes nu, dit gehoord hebbende, werd ontroerd en geheel Jeruzalem met 'hem;

en bijeenvergaderd hebbende al de overpriesters en schriftgeleerden des volks, vroeg hij aan hen, waar de Christus zou geboren worden. En zij zeiden tot hem: Te Bethlehem, in Judea gelegen; want alzó is geschreven door de Profeet.....”

(Matth. 2 : 1-5).

Ik ben verheugd te kunnen omgaan met mannen en vrouwen, die geloven in de letterlijke, goddelijke realiteit van Jezus Christus, onze Verlosser. Ik zou graag willen verklaren, wat ik bedoel

met „letterlijke, goddelijke realiteit” door de aandacht te vestigen op twee gebeurtenissen:

Op een dag nà de dood en opstanding van hun Heer, predikten de Apostelen in de tempel en

toen kwamen de Sadduceeërs en de oversten en zij arresteerden hen en wierpen hen in de gevangenis. De volgende dag werden Petrus en Johannes voor de hogepriesters Annas en Caïphas gebracht, twee van dezelfde mannen, die medeoorzaak waren aan de kruisiging van de Heer. „En als zij hen in het midden gesteld hadden, vroegen zij: (verwijzende naar het wonder, dat Petrus en Johannes de vorige dag hadden verricht door de kreupele man aan de poort te genezen) „Door wat kracht, of door wat naam hebt gijlieden dit gedaan?”

Toen zeide Petrus, vervuld zijnde met de Heilige Geest, tot hen: „Gij oversten des volks en gij ouderlingen Israëls, also wij heden gerechtelijk onderzocht worden over de weldaad aan een krank mens geschied, waardoor hij gezond geworden is, zo zij u allen kennelijk en het ganse volk Israëls, dat door de naam van Jezus Christus, de Nazarener, die gij gekruisigd hebt, welke God van de doden heeft opgewekt, door Hem, zeg ik, staat deze hier voor u gezond.”

„Deze is de steen, die van u, de bouwlieden, veracht is, welke tot een hoofd des hoeks geworden is.” (Hand. 4 : 7-11).

„En de zaligheid is in geen ander; want er is ook onder de hemel geen andere naam, die onder de mensen gegeven is, door welke wij zalig moeten worden.”

(Hand. 4 : 12).

Voor Petrus en Johannes bete-

kende Christus, de Verlosser, een realiteit. Zij hadden met Hem omgegaan in het vlees; zij hadden in Zijn gezelschap gezeten; zij hadden Zijn wonderen gezien; zij hadden naar Zijn goddelijke leer geluisterd; zij hadden er bijgestaan (tenminste Johannes), toen de Meester aan het kruis werd genageld. Zij hadden gedurende ongeveer veertig dagen na Zijn opstanding uit het graf met Hem verkeerd. En nu, bekleed met de macht, welke de Heer hun gegeven had, stonden zij tegenover diezelfde mannen, die hun Verlosser hadden gekruisigd en zeiden: „Door Hem, die gij gekruisigd hebt, is deze man gezond gemaakt.”

(Hand. 4 : 10).

Voor hen was Jezus geen denkbeeldig wezen; Zijn leven betekende niet slechts een ideaal, nòch slechts een geestelijk begrip, evenmin was Hij maar een profeet en leraar. Jezus de Christus, ik herhaal het, was een realiteit; Hij was inderdaad de Zoon van God, de goddelijke Verlosser van de wereld.

Hier is nog een getuigenis, welke in tijd dichter bij ons ligt: „Toen het licht op mij rustte, zag ik twee personen, wier luister en heerlijkheid alle beschrijving te boven gaat, boven mij in de lucht staan. Eén hunner sprak tot mij, mijn naam noemende, en zeide, op de ander wijzende: *Deze is Mijn geliefde Zoon, hoort Hem!*

Dit zijn de woorden van Joseph Smith, de profeet, die hier later te zamen met één zijner metgezel-

len aan toevoegde: „En nu, na de vele getuigenissen welke van Hem gegeven zijn is dit getuigenis het laatste van allen, hetwelk wij van Hem geven: dat Hij leeft; want wij zagen Hem zelf aan de rechterhand Gods, en hoorden de stem getuigenis geven, dat Hij de Eniggeborene des Vaders is. Dat bij Hem en door Hem en van Hem de werelden zijn en werden geschapen, en de bewoners daarvan gewonnen zonen en dochteren Gods zijn.” (Leer en Verbonden 76 : 22-24).

Voor hem, die Jezus van Nazareth inderdaad als de Zoon van God aanvaardt, voor hem, die met zijn hele ziel gelooft, dat Jezus heden ten dage leeft, dat Hij de wereld kan beïnvloeden en deze ook werkelijk beïnvloedt, voor hem, die deze waarheid accepteert, wordt de persoonlijkheid van Christus, evenals Zijn leer, een letterlijke realiteit.

Met betrekking tot de aanvaarding van Jezus Christus als de Verlosser, las ik enige jaren geleden een verklaring, welke, naar ik vrees, meer hoopvol dan werkelijk klonk: „De drukpersen aan beide zijden van de zee overstromen de wereld met boeken over het leven en de tijd van Jezus en het gevolg is, dat Hij als een reus voor de ogen der wereld opdoemt. Het is niet de Kerk alleen, die Hem ziet. Alle mensen kunnen Hem nu zien. Hij is losgebroken uit kerkelijke kringen; Hij wandelt door alle steden en landen.”

O, als dat slechts waar was! Als dat toch waar was! Wat zouden we dan heden ten dage een andere wereld hebben! Denkt u, dat indien de mensen overal Christus aanvaardden, zoals de Profeet Joseph Hem zag en aanvaardde, zoals Petrus en Johannes Hem zagen en aanvaardden toen de Hoofd-Apostel in de gezichten van Annas en Caïphas de waarheid slingerde, dat „Door de macht van Hem, Die gij gekruisigd hebt, is deze man gezond gemaakt” — denkt u, dat u dan in christelijke gemeenschappen de duivelse verleidingen zoudt vinden, die de voeten verstrikken van jonge mensen en hen weg leiden van Christus? Denkt u, dat we dan vandaag zulk een slachting, bloedvergieten en eerloosheid zouden beleven, welke zich alom ten toon spreiden?

Ik zal u zeggen, wat ik geneigd ben te denken: Velen, die het Christendom aanhangen, aanvaardden Christus als een etherisch wezen en zijn geneigd om Zijn leer als onuitvoerbaar te beschouwen. Zij beseffen niet ten volle, *dat vóór de wereld zalig kan worden, zij Zijn leer moeten aanvaarden; dat zij in Zijn wegen moeten wandelen als personen en als volkeren; dat zij als een werkelijke waarheid Zijn woorden moeten aannemen, die luiden: „Ik ben het licht der wereld”* (Joh. 8 : 12) — want Hij was en is in werkelijkheid de Zoon van God, de Verlosser van de wereld, en door Hem als zodanig te aanvaardden, moeten wij als enkelin-

gen er naar streven Zijn goddelijke aard zo dicht mogelijk te benaderen door onszelf rein en onbevlekt te houden van de zonden der wereld.

Het verheugt me zo, dat ik weet, dat zo vele van onze zonen, die in dienst gegaan zijn, deze getuigenis bezitten. Ik houd van het land, dat zij geroepen zijn te verdedigen, evenals de beginnenden van eeuwige waarheid en vrijheid, en als ik onze zonen in het bezit zie van de getuigenis, dat Jezus Christus hun Zaligmaker is en dat Hij in deze bedeling met het Evangelie is verschenen, hetwelk de macht van God tot Zaligheid betekent, dan dank ik God, dat zij een verlangen heb-

ben hun kameraden dusdanig te beïnvloeden.

De tijd is gekomen, dat niet alleen personen, maar ook volkeren deze waarheid moeten aanvaarden: Dat Jezus de Christus is, de Zoon van God en dat Hij ons de enige weg tot vrede in deze wereld en tot de zaligheid van onze zielen biedt.

God bespoedige de dag waarop „iedere knie zal buigen en iedere tong belijden, dat Jezus de Christus is” (Zie Philipp, 2 : 10-11) en waarop wijze mannen Hem overal zullen kennen en aanbidden voor wat Hij is: *De Christus, de Zoon van God, onze Zaligmaker.*

Vreugdevolle Kerstdagen
en
Een Gelukkig Nieuwjaar

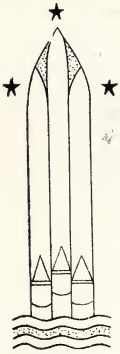
wensen wij toe

aan onze abonné's in
Neerlands ELF Provinciën
België, Frankrijk, Engeland,
Oost- en West Indië,
de Verenigde Staten van
Amerika,
Canada en Argentinie.

„Een huis waar heiligen komen uit waren Christen zin....”

„Opdat zij volmaakt mogen worden in het begrip hunner bedieningen — in theorie, in grondbeginsel en in lering — in alle dingen welke tot het koninkrijk van God op aarde behoren.”

L. en V. Afd. 97 vs. 14.

Vaak wordt beweerd, dat de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen een geheel eigen plaats inneemt temidden van de godsdiensten dezer wereld.

Deze bijzondere plaats heeft de Kerk te danken aan het feit, dat door de Kerk Tempels worden gebouwd.

Waartoe worden deze Tempels gebouwd? Er zijn toch reeds vele bedehuizen waar Zondag aan Zondag de gelovigen samenkomen in Zondagsschool- en Avondmaalsvergaderingen. Waarom dan nog bovendien Tempels gebouwd?

Deze Tempels echter vormen een onlosmakelijk onderdeel voor de vooruitgang van de mens op zijn weg van het voorbestaan, via het leven hier op aarde naar het leven hiernamaals en eeuwige heerlijkheid in de tegenwoordigheid van onze Hemelse Vader.

De eerste openbaring aangaande het bouwen van Tempels werd reeds gegeven kort na de herstelling van het Evangelie. De belangrijkheid van Tempelwerk werd dan ook door de Heiligen steeds ingezien en steeds weer opnieuw, ondanks tegenspoed en tegenwerking, werden Tempels door de Heiligen der Laatste Dagen gebouwd.

De verordeningen in de Tempels zijn *heilige* verordeningen, *geen geheime* zoals vaak door tegenstanders wordt beweerd. Deze verordeningen zijn *absoluut noodzakelijk*, wil men de hoogste graad van heerlijkheid in het celestiale koninkrijk deelachtig worden. Voor de levenden geldt, dat zij in de Tempel, wanneer zij trouwen, door de Tempelceremonie als man en vrouw *voor tijd en voor alle eeuwigheid* aan elkander verbonden zijn, d.w.z. dat zelfs de dood hierin geen verandering kan brengen. Is er groter zegen denkbaar dan te weten dat de dood geen scheiding tussen man en vrouw kan brengen en dat ook de kinderen, uit zulke huwelijken onder het verbond geboren, voor altijd tot de ouders behoren.

De begiftigingen in de Tempel zijn van grote waarde voor degene die dit werk voor zichzelf doet of, indien dit werk plaatsvervangend voor een overledene gedaan wordt, voor diegene voor wie het wordt gedaan. Slechts zij die door de Tempel zijn geweest en vele malen

voor anderen plaatsvervangend het begiftigingswerk hebben gedaan, kunnen het herstelde Evangelie, zoals dit door de Heiland zelf aan Joseph Smith werd geopenbaard, ten volle verstaan. Er is op aarde geen mooier werk denkbaar en er is geen belangrijker werk bovendien, daar zonder dit werk geen vooruitgang in het hiernamaals mogelijk is. Bovendien verheft dit Tempelwerk de mens reeds in dit leven, daar slechts zij, die door de autoriteiten waardig worden geacht, dat zijn zij, die de geboden Gods zo goed mogelijk onderhouden, de gelegenheid ontvangen om door de Tempel te gaan en hetzij voor zichzelf de begiftiging verkrijgen, hetzij voor de doden door middel van de doop in de Tempeldoopvont en de doorgang door de Tempel, dit uiterst belangrijke werk doen.

De Tempels zijn er voor om voor ieder mens de mogelijkheid te openen deze zegeningen te ontvangen en het Evangelie is daartoe hersteld in deze laatste bedeling des tijds.

Waren tot nog toe uitsluitend zij die in Zion wonen in de gelegenheid deze zegeningen te ontvangen, door de voorgenomen bouw van twee Tempels in Europa zullen thans ook de Heiligen in Nederland deze zegeningen kunnen verkrijgen, indien zij leven volgens de geboden van God.

Teneinde echter de gelegenheid te hebben op gezette tijden door de Tempel te gaan, is het nodig, dat de leden der Kerk onderzoek doen naar hun voorouders en verwanten, opdat zij de namen kunnen verkrijgen van hun verwante doden en voor hen het werk in de Tempel kunnen doen of door anderen kunnen laten verrichten.

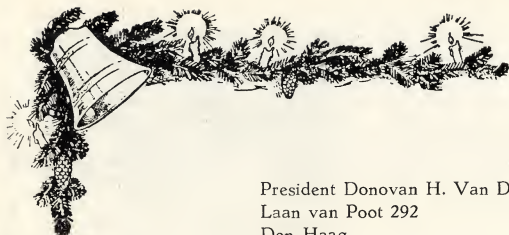
Groot zijn de zegeningen voor hen, die de geest van Elia op zich laten inwerken en daardoor daadwerkelijk dit grote werk voor de doden ter hand nemen.

Wanneer ge wilt emigreren naar de Verenigde Staten is het noodzakelijk, dat U de vereiste voorbereidingen doet, totdat tenslotte het zo vurig begeerde visum wordt verkregen, hetwelk U toegang verschaft tot het grondgebied van de Verenigde Staten. Zo ook is het voor een iegelijk die op aarde geleefd heeft, leeft of nog zal leven absoluut noodzakelijk dat hetzij door hem — of haarzelf, hetzij plaatsvervangend indien reeds overleden, het werk in de Tempel wordt gedaan, daar door de begiftiging in de Tempel de toegang tot de hoogste heerlijkheid in de tegenwoordigheid van God voor de betreffende persoon wordt ontsloten.

Zij die zich op de een of andere manier aan Tempelwerk wijden, „zullen volmaakt worden in het begrip hunner bedieningen — in theorie, in grondbeginsel, in lering — in alle dingen welke tot het koninkrijk van God op aarde behoren.”

Steve Asmus

Voorzitter van „The Hollanders Genealogical Committee”,
Salt Lake City, Utah, U.S.A.

President Donovan H. Van Dam
Laan van Poot 292
Den Haag.

Geliefde Zendingspresident,

WIJ weten dat U niet houdt van publiciteit wanneer het uw eigen persoon betreft. Maar er zijn gevoelens en omstandigheden sterker dan iedere wet.

Op uw verjaardag wensen wij U dan ook graag het zo spontaan en traditioneel „Hartelijk gefeliciteerd!” toe. Woorden zijn slechts zwakke pogingen om te vertolken wat diep in ons hart voor U leeft. Wij danken de Heer omdat wij U hebben gekend, omdat U ons hebt geleerd, omdat U ons hebt geleid. Dat God U nog vele jaren bij uw geliefden en in ons midden moge behouden en dat Zijn zegen steeds met U moge verblijven, wensen U,

uw „De Ster”-redactie, uw zendelingen,
alle leden der Nederlandse Zending.

5 December 1953.

Zendingen herdenken op 26 November 1953 het feest van "Thanksgiving Day"

Voorste rij, van links naar rechts:
 Nicholas Vanderlinden, Rensjie Vanderlinden, President Donovan H. Van Dam, Marvin en Lee Van Dam, Zuster Ada S. Van Dam, Phares N. Green, Charlotte Green, Ruth Schippers.

Middengroep, van links naar rechts:
 H. J. M. Hooile Jr., Annise G. Rudd, Clyde K. Rudd, Gertrude Van Leeuwen, Catharinus Van Alpen, Cornelius Van Leeuwen, Carlton J. Judkins, Jantine A. Hesterman, Donald M. Peck, Jr., Willem B. Hesterman, Jack Frank De Mann, Jeannette Jongkees, Maurine Sieverts, Clara R. Borgeson, Daryl Van Dam, Harry Merwin Weenig, Donette Van Dam, Diana A. Wolter, Maria Schippers, Pieter t Hart, Lorenzo Y. Rigby, Max Lee Pinegar, Bowe De Vries, Ronald G. Lewis.

Laatste rij, van links naar rechts:
 Douglas R. Voorhees, Armal Barney Carpenter, Roland Walter Hein, John Vandertoolen, David Reece Jones, Boudewijn I. Jeldersda, Anton R. Bloemberg, Johannes H. van Yperen, Willford Bishop Meek, David Leon Jensen, Ralph Kanon, Clair Gail Cherry, Ray Michael Brown. (Foto door Rinze Schippers. Larry Dean Bergen was afwezig tijdens opname).

JANICE OLSON

CYNTHIA CURTIS EN KERSTMIS

*

Cynthia Curtis sprong voor het landhuis, dat omringd was door een mooie tuin, vlug uit haar auto. Zij trok haar nerz-jas tot aan haar kin toe op. „Ik begrijp niet, waarom het zo erg moet sneeuwen. Als Vader toch in de wintermaanden eens naar een andere plaats ging!”

Bij de voordeur hield ze even stil. „Ik hoop, dat ik naar boven kan komen, vóórdat Vader weer op de gedachte komt om drie kinderen van het weeshuis voor de Kerstmis mee naar huis te brengen. Waarom moeten wij ons huis steeds openstellen voor elk schooiertje, dat niemand anders wil nemen?”

Zij ging de hal binnen, trok haar jas uit en gaf deze aan het kleine donkerharige meisje, dat hen de laatste jaren zo trouw had gediend. Zij wilde vlug langs haar

vader heenglippen, die in de hal aan het telefoneren was, maar hij legde de telefoon op de haak, toen hij haar zag. „O, ben jij daar Cynthia. Ik wil je de boom laten zien. Het is een grote, die op de grond moet staan. Alle vorige jaren hebben we een klein boomje gekocht voor de tafel.”

„O, Vader”, riep Cynthia uit, „ik begrijp niet waarom u dat gedaan hebt — het huis zal er uitzien als een bos — en bovendien een klein boomje past veel beter bij de meubelen, maar ik denk, dat ik nog wel een andere zal kunnen kopen. Daar zal ik wel voor zorgen, Vader; doet u verder maar geen moeite.”

„Nee”, antwoordde James Curtis, „de kinderen hebben deze uitgezocht, en daarom heb ik hem genomen, en lieve, hij blijft.” Boosheid verdonkerde Cynthia's

blauwe ogen. „U kunt toch niet menen, dat u uw plan wilt doorzetten? Ik heb Phil voor het diner uitgenodigd en — o, hoe kunt u?” Ze vloog letterlijk naar boven en sloeg de deur hard dicht.

James zuchtte bedroefd — was hij in gebreke gebleven? Had Mary maar lang genoeg geleefd, om Cynthia te laten zien, dat geld niet alles is, niettegenstaande het soms heel belangrijk kan wezen! Geld had Mary nooit bedorven. Haar hele leven had ze alles altijd met anderen gedeeld — met rijken zowel als armen. Iedereen, die haar kende, had van haar gehouden. Ze was plotseling gestorven. Het leek als een droom nu, zeven jaar later.

Hij had geprobeerd zijn best te doen voor Cynthia. Hij had haar zijn liefde gegeven en alles, dat maar mogelijkerwijze met geld te koop was. Hij wist, dat ze van hem verwachtte, dat hij het hele idee zou opgeven, en hij was het werkelijk van plan geweest, maar toen hij naar het weeshuis was gegaan, hadden de drie peuters — Tommy, Richard en Brenda — hem zo warm begroet!

Mevrouw Harper begon hem te vertellen, hoe de kinderen de vorige avond op een wandeling zoveel kerstbomen hadden gezien, die te koop werden aangeboden. Zij hadden er één uitgezocht, die ze het liefste zouden willen hebben, als ze hadden mogen kiezen. En toen, nadat de kinderen waren doorgelopen, had zij de man gevraagd, deze te bewaren. Zij hoopte, dat Mijnsheer Curtis het niet erg zou vin-

den, omdat zij de verleiding niet had kunnen weerstaan, toen ze zag, hoe opgewonden de kinderen er over waren. Zij kon zich hun vreugde al voorstellen, als zij juist die boom met Kerstmis helemaal versierd zagen.

Eindelijk vroeg ze hem, of hij soms met een speciale reden was gekomen en toen kon hij niet over zijn hart verkrijgen het haar te zeggen en daarom zeide hij, dat hij zeker wilde zijn, dat alles in orde was. Hij zou de kinderen op Kerstavond om half zes komen halen.

De komst van Phil was iets, waar hij niet op gerekend had. Phil was een jonge dokter, die Cynthia volkomen voor zich gewonnen had. In de laatste tijd scheen hij wat meer weggebleven te zijn. Cynthia was van mening, dat hij een practijk moest openen in het meer deftige gedeelte van de stad om „het goede soort mensen” als patiënten te krijgen.

„Ik voel me goed, waar ik me thuis voel — in het meer armere gedeelte”, had Phil lachend geantwoord.

James wist, dat hij van plan was daar ook te blijven en hij kon begrijpen waarom. Phil hielp mensen, die hem werkelijk nodig hadden. Hij had geen belangstelling voor geld alleen. Als Cynthia eens voor één keer wilde proberen om toe te geven dan zou het zoveel gemakkelijker zijn. De beide volgende dagen gingen snel voorbij. Hij had het druk met het kopen van Kerstspeelgoed — sinds eeuwen had hij niet zo'n plezier gehad. Hij zwierf van de

(Vervolg pagina 379).

ONZE ZONNEHOEK

Bijlage van „De Ster” voor onze zonnige jeugd
Verzorgd door Zr. Ann C. Okker

DE maand December is voor alle kinderen de mooiste maand van het jaar, want dan hebben ze drie prettige dingen. In de eerste plaats natuurlijk Sinterklaas, die goede oude baas, die altijd wel iets moois uit het verre Spanje voor de kleintjes meebrengt; ten tweede begint in December de Kerstvacantie en als er nu nog een beetje sneeuw en ijs wil zijn, zijn de kinderen helemaal gelukkig; ten derde, en dat is voor ons misschien het voornaamste, is het dan Kerstmis. Met Kerstmis ontvangen we ook cadeautjes, sommigen van de Kerstman, maar de grote mensen meestal van elkaar, omdat de Kerstman niet voldoende heeft om behalve de kinderen ook de grote mensen nog eens te onthalen. Maar de geest van Kerstmis, het blijde gevoel om te geven is ook op de grote mensen overgeslagen en daarom willen zowel jong als oud het Kerstfeest graag vieren.

Het is niet alleen een vrolijk feest, zoals St. Nicolaas, neen, het is tegelijk een plechtig feest, omdat we daarbij de geboorte van het Christuskindje herdenken en tevens proberen te leven in dezelfde geest en sfeer, zoals Hij ons dat later heeft geleerd en getoond. Het is deze geest van liefde, deze bereidwilligheid om te geven, die de mensen gelukkig maakt en die de enige weg blijkt te zijn om God te behagen.

In Lucas 2 lezen we over de geboorte van Christus en ook over de herders, waarvan we zo vaak gezongen hebben:

„De herdertjes lagen bij nachte,
Zij lagen bij nacht in het veld;
Zij hielden vol trouwe de wachte,
Zij hadden hun schaapjes geteld.”

Over één van die herdertjes wilde ik jullie graag iets vertellen, en omdat hij de jongste was van alle herders, die 's nachts de wacht hielden bij de kudde, wil ik dit verhaal noemen:

DE JONGE HERDER

Lang, lang geleden woonde er in het verafgelegen land Judea een jongen, die het liefste van alles herder wilde zijn. Elke middag, als de winterzon aan de westerkim onderging, wandelde Jonathan met zijn vader naar de rand van de stad. En elke middag stelde hij zijn vader dezelfde vragen.

„Wanneer zal ik oud genoeg zijn, om met u mee naar de heuvelen te mogen? Ben ik nu al niet net zo oud als u was, toen u voor het eerst de schapen mocht hoeden?” En de antwoorden van zijn vader waren ook steeds dezelfde.

„Geduld, mijn zoon. Je groeit hard. Je zult niet zo lang meer behoeven te wachten.”

Toen op een morgen, kort nadat zijn vader van zijn nachtwacht was teruggekeerd, hoorde Jonathan zijn ouders zachtjes met elkander praten. Zijn hart klopte vlugger in zijn borst. Want hij vermoedde, te oordelen naar hun blikken, dat zij over hem spraken. Na een poosje kwam zijn vader naar de put, waar Jonathan bezig was de aarden waterkruiken te vullen.

„Justus is ziek.” Jonathan wist, dat Justus voor de jonge lammeren zorgde. „Als je denkt, dat je vannacht wakker kunt blijven, mag je met zonsondergang met me meegaan. Maak dan nu je karweitjes af en denk er aan van-

middag te gaan slapen.”

Jonathan werkte harder en vlugger dan ooit tevoren. In heel korte tijd had hij hout gesprokeld, de grote waterkruiken gevuld en hij was binnen de helft van de tijd terug, die hij anders nodig had.

De slaap scheen niet te willen komen, toen de jongen op zijn strobbed in de hoek lag. Hij kneep zijn ogen stevig dicht om de dansende gele zonnestralen buiten te sluiten. „Ik ga naar de heuvelen... vanavond... vanavond...” fluisterde hij gelukkig keer op keer bij zichzelf.

De schaduwen begonnen te lengen, toen Jonathan's moeder hem zachtjes heen en weer schudde. Het werd tijd om zich klaar te maken.

Kort na zonsondergang voegden Jonathan en zijn vader zich bij de andere herders in de heuvels bij Bethlehem. Toen het nog een beetje licht was dreven zij de

kudde naar een grazige heuvel, en maakten zich klaar voor de lange nachtwake. Jonathan had vier lammeren onder zijn hoede. En nog nooit had hij meer plezier in een werkje gehad. Zachtjes streek hij over hun witte, wollige vacht en hij praatte zachtjes tegen hen, toen zij zich bij zijn voeten neervleiden.

De sterren stonden al een poosje aan de hemel, toen hij een beetje soezerig werd. Zijn vader, die op hem, zowel als op de schapen een oogje had gehouden, legde een mantel op de vochtige grond. „Ga een poosje liggen,” zei zijn vader. „De schaapjes blijven daar wel rustig liggen.”

Hoe lang hij had geslapen, of waardoor hij wakker geschrokken was, kon Jonathan niet vertellen. De sterren schenen helder en de lammetjes lagen tevreden naast hem te kauwen. Sommige herders stonden opgewonden met zijn vader te praten.

„Ik voel me toch zo vreemd,” zei de ene. „Enkele minuten geleden hoorde ik muziek. En ik droomde echt niet.”

„Ik hoorde het ook,” liet een andere herder instemmend horen. „En heb je die heldere ster daar gezien?” Aller ogen volgden de richting van zijn uitgestrekte arm. Jonathan zag de heldere ster ook. Het leek alsof deze boven Bethlehem stil bleef staan.

Toen verscheen er plotseling een verblindend licht rondom hen heen; het was helderder dan de middagzon. De herders kropen vol angst dicht bij elkaar en

bedekten hun ogen met de handen.

Jonathan greep stevig de hand van zijn vader beet, en was meer verbaasd dan bevreesd.

Toen verscheen er in de cirkel van licht een engel.

„Vreest niet,” sprak de zoetste aller stemmen, „want ziet, ik verkondig u grote blijdschap, die al den volke wezen zal, namelijk, dat u heden geboren is de Zaligmaker, welke is Christus, de Here, in de stad Davids.”

Jonathan's verlegenheid was van hem afgevallen. Hij sloeg zijn ogen op naar dit hemelse wezen en zijn oren luisterden aandachtig. „En dit zal u het teken zijn: gij zult het Kindeken vinden in doeken gewonden en liggende in een kribbe.”

Muziek en gezang, zulke mooie muziek en hemelse stemmen klonken door de koele morgenlucht

in de oren van de verschrikte groep, God lovende en zeggende: „Ere zij God in de hoogste hemelen, en vrede op aarde, in de mensen een welbehagen!“

Gelijk in een droom verdween het koor. De herders vroegen zich verscheidene minuten af, of het een droom was geweest. Maar welke droom kon tegelijkertijd door iedereen gezien zijn? De ster boven Bethlehem wenkte hen met zijn gouden licht. En hun schapen met zich meevorende gingen de herders de heuvelen af naar Bethlehem.

Ze gingen door de donkere straten, geleid door de ster. In een stal vonden zij het Kindeke, gewikkeld in doeken, zoals de engel had gezegd, en liggende in een kribbe. Eerbiedig zonken de herders op hun knieën, hun schapen naast zich.

Jonathan knielde neer bij de met stro-gevulde kribbe en zijn ogen knipperden tegen de gouden gloed. En in zijn hart dankte hij God voor het grote voorrecht, dat hem was verleend.

Want als Justus gezond was geweest en in staat was geweest deze morgen de lammeren te weiden, dan had Jonathan dit gemist, dat wist hij... dit grootste gebeuren in zijn jonge leven. Dan zou hij nooit het Christus-kindje gezien hebben... de Zaligmaker van de mensheid.

.....En de herders keerden wederom, verheerlijkende en prijzende God over alles wat zij gehoord en gezien hadden, gelijk tot hen gesproken was.....

BEDE

*O Heer, die in de heem'len zijt,
Wij, Uw kinderen, zijn verblijd
Dat wij in 't ware Evangelie*
[geloven,
Al zijt Gij ook zo heel, heel ver
[daarboven.
*Gij hebt die kennis ons gegeven;
O, laat ons steeds in waarheid*
[leven.

O Heer, Gij weet en kent ons
[streven
*Bij U te zijn in 't eeuwig leven.
Geef dat wij niet meer luisteren
naar 's duivels boze fluisteren.
Leer rein ons leven, meer en meer;
Dat is ons groot verlangen, Heer.*

*Wat Gij ons hebt geopenbaard
Is ons zo dierbaar en veel waard.
Steeds willen wij proberen
And'ren Uw woord te leren,
Te brengen tot Uw Ene Kerk;
Help ons nu, Heer, en maak ons*
[sterk!

*Door zusje Alice Hoekveld,
Arnhem.*

(Nota van de redactie: Alle begin is moeilijk, zusje. Maar je bent op de goeie weg. Enkele kleine veranderingen maken je gedachten wat duidelijker, is 't niet?)

(Vervolg van pagina 374).

ene winkel naar de andere. Hij kon maar niet besluiten, welke pop hij het liefste vond, die met het blauwe jurkje en de bruine ogen, of die met het roze jurkje en de blauwe ogen. Eindelijk loste hij het probleem op door ze allebei te nemen. Hij verstopte het speelgoed in de kelder. Cynthia zou er werkelijk iets van krijgen, als ze dit allemaal in de gaten kreeg.

Hoe wenste hij, dat het kiezen van een geschenk voor haar even gemakkelijk en plezierig was als het kopen van de cadeaux voor de kinderen was geweest. Het ongelukkige met haar was, dat ze alles al had.

Cynthia had het zo lang mogelijk uitgehouden. Zij was er van overtuigd, dat haar vader niet wist, wat hij deed. Zijzelf zou een einde maken aan al deze onzin. Zij stapte het weeshuis binnen. Hemel, wat een vreselijke plaats — de muren waren zo smerig en grauw. Hoe vlugger ze dit afgehandeld had, hoe beter. Mevrouw Harper kwam naar haar toe. „Ik ben Cynthia Curtis en.....”

„O ja, Juffrouw Curtis”, zei Mevrouw Harper en ze vervolgde onmiddellijk „ik heb zo vaak over u in de krant gelezen. U zingt toch zo mooi. Ik las, dat u 10 maanden in Europa muziek hebt gestudeerd. Ik heb u altijd zo bewonderd, dat ik hoopte u nog eens te ontmoeten en kennis met u te maken. Als u eens wist, hoe de gedachte om bij u thuis te mogen komen deze kinderen heeft geholpen; ze zijn bijna klaar.

U bent een beetje vroeg, maar gaat u zitten, dan zal ik ze even gaan halen.”

Cynthia ging met een ellendig gevoel zitten. Ze was niet in staat geweest er één woord tussen te krijgen. Maar zodra ze kwamen zou ze hun zeggen, dat het haar speet, maar dat er plotseling iets tussen was gekomen en ze hen achteraf toch niet mee kon nemen.

Er waren verschillende meisjes bezig met tik- en archiefwerk. Het was er tamelijk rumoerig. Ze kon een wonderlijk bekende stem tegen iemand horen zeggen, dat een kind speciale medische zorg nodig had, welk het weeshuis zich niet kon veroorloven.

Op dat ogenblik kwamen de kinderen lachende aangelopen. Zij kon niet nalaten op te merken, hoe bleek Brenda was. Zij was waarschijnlijk het kind geweest, waarover de man gesproken had. Ze kwamen opgewonden om haar heen staan. Ze probeerde te spreken, maar ze kon niet. Het was alsof één of andere kracht haar mond gesloten hield. Ze vond zichzelf Brenda dragende, terwijl de jongens voor haar uitholden naar de auto. De hele weg naar huis praatten en lachten ze en schenen over alles verrukt te zijn. Op één of andere manier beantwoordde ze al hun vragen. Ze wilden weten, of de Kerstman hen wel zou kunnen vinden.

Toen zij binnen waren stonden zij zwijgend naar de boom van hun keuze te staren, zo prachtig verlicht en versierd en met zoveel cadeutjes er onder.

„Laten we „Stille Nacht” zingen. Onze dokter heeft het ons geleerd. Hij is zo aardig”, zei Tommy, terwijl hij op en neer sprong.

Toen zij om de piano gingen staan, kwam Phil binnen. Zijn ogen drukten duidelijk zijn verbazing uit — probeerde Cynthia hem voor de gek te houden?

Brenda was het eerste bij hem. Alle drie begonnen ze tegelijk te praten.

Toen het lawaai eindelijk wat bedaarde, legde Phil uit, hoe hij had toegestemd, om de weeshuisdokter te worden.

Cynthia vocht om haar tranen terug te dringen. Zij had de kinderen hier niet willen hebben, omdat ze bang was wat Phil er van zou denken, en hij was daar naar toegegaan, zonder enige

verplichting, had hen geholpen en hun zelfs Kerstliedjes geleerd. Wat een ongelijk had ze gehad! Nu besepte ze, hoe Kerstmis gevierd moest worden.

Phil kwam naar haar toe. „Je bezit werkelijk de ware geest van Kerstmis, lieve. Niet iedereen, die zich dit zou kunnen veroorloven, zou dit voor drie, arme peuters doen.”

Door haar tranen heen schitterde de kleine diamant, die Phil aan haar vinger schoof, twee keer zo helder.

James dacht er aan, hoe hij en zijn vrouw twintig jaar geleden een bundeltje van hetzelfde weeshuis mee naar huis hadden genomen — hun mooiste Kerstgeschenk — met de naam van Cynthia.

De Hulporganisaties van de Kerk geven maandelijks een speciaal programma in de Zondag-Avonddienst

Tweemaal 's jaars, wordt aan iedere hulporganisatie der Kerk gelegenheid gegeven om het programma te leiden in de avonddienst van de Vastenzondag der maand. De regeling van deze vergaderingen onderging een geringe verandering vergeleken met verleden jaar. Dit werd gedaan, zodat het plan overeenstemt met dit, welke in gebruik is in de ganse Kerk. Deze vergaderingen hebben tot doel de leden van de organisaties en ook het ledental der Kerk op te bouwen. Programma's zullen door de verscheidene hulporganisaties voorbereid worden en één maand vóór hun vastgestelde datum aan de gemeenten gestuurd worden. De data van deze avonddiensten zijn als volgt:

3 Januari	Priesterschap	4 Juli	Priesterschap
7 Februari	Jeugdwerk	1 Augustus	Jeugdwerk
7 Maart	Z. H. V.	5 September	Genealogie
4 April	O. O. V.	3 October	O. O. V.
2 Mei	Genealogie	7 November	Z. H. V.
6 Juni	Zondagsschool	5 December	Zondagsschool

Toespraak bij de Plechtige Inwijding van de grond voor op te richten Kerkgebouw te Rotterdam

*wijding
toewijding*

gehouden op Zaterdag 21 November 1953.

*

En Jezus zeide tot hen: „Gaat dan henen, onderwijst al de volken, dezelve dopende in de naam des Vaders, en des Zoons, en des Heiligen Geestes: lerende hen onderhouden alles, wat Ik u geboden heb.”

(Mattheus 28 : 19)

De leringen van de Heiland en het voorbeeld, dat Hij heeft gesteld hebben vele zegeningen op de aarde gebracht. Sedert het herstel van het Evangelie van Jezus Christus in het jaar 1830, zijn ongeveer 70.000 zendelingen uitgegaan om het plan van zaligheid aan de mensen in de wereld te verkondigen. Het vrijheidslievende Holland is een vruchtbare plaats voor zendingswerkzaamheden geweest, waarbij de eerste bekeerlingen in ongeveer het jaar 1861 zich voor de doop in het water hebben laten onderdompelen. In de meer dan negentig jaren, die sindsdien zijn verlopen, zijn duizenden mensen van de Nederlandse Zending dankbaar geweest voor de Evangelieboodschap, welke in hun levens

is gekomen. Als wij in deze generatie gebedsvol en erkentelijk blijven tegenover onze Hemelse Vader voor onze overvloedige zegeningen, dan zullen we zelf een klein steentje bijdragen aan de groei van deze eeuwige en goddelijk geïnspireerde Kerk.

Gedurende bijna een eeuw, waarin de arbeid van onze voorvaders nieuwe leden aan de Kerk heeft gebracht, werden bedehuizen aangekocht om te aanbidden. Ongeveer bij de eeuwswisseling was de Gemeente van de grote handelsstad Rotterdam zo gelukkig een gebouw te kunnen verkrijgen, dat gelegen was aan de Sint Janstraat 15, en indien we een verslag zouden kunnen horen, of een film zou kunnen worden vertoond van de liederen en de woorden welke in dat gebouw gezongen en gesproken zijn, zouden deze voor elk van ons een inspiratie betekenen van de wonderlijke wegen van de Heer. Er bevinden zich enige onder ons, die daar toen ook waren en zij koesteren een blijvende herinnering aan de uren welke zij in die

Grondbrekingsplechtigheid te Rotterdam, Holland, waar een nieuw kerkgebouw het door de laatste oorlog verwoeste zal vervangen. Van links naar rechts, Phares N. Green, eerste raadgever in het zendingspresidentschap, President Donovan H. Van Dam en Nicholas Vanderlinden, tweede raadgever in het zendingspresidentschap. Leden van Rotterdam en omgeving op de achtergrond,

nederige vergaderplaats van de Heiligen hebben doorgebracht. Het was een droeve dag in de levens van velen, toen dat gebouw in de eerste Meidagen van 1940 ten slachtoffer viel van de verwoestingen van de oorlog. Het is in diepe nederigheid en met een dankbaar hart aan mijn Vader in de Hemel, dat ik hier vandaag voor u sta, mijn Broeders en Zusters, en dat ik gerekend mag worden onder hen, die er toe zullen bijdragen dat

gedenkwaardig gebouw door een nieuw te vervangen. Hoewel dit bedehuis nieuwer, groter en mooier zal zijn, hoop en bid ik van harte, dat dezelfde lieflijke geest hier zal heersen, zodat degenen, die binnen zijn muren zullen komen vrede, welbehagen en liefde jegens elkander en jegens alle mensen zullen vinden. Zoals u allen heel goed zult begrijpen heeft het leven van God's kinderen een tweevoudig doel: het sterfelijke of tijdelijke, en het

geestelijke of het eeuwige. Evenzo als onze tabernakels van vlees en beenderen onze geesten huisvesten, evenzo moeten onze aardse lichamen worden verzorgd en gehuisvest onder omstandigheden welke bevorderlijk zijn voor geluk en vooruitgang. Daarom bouwen we mooie, schone en geschikte gebouwen, waarin we vaak te zamen kunnen komen, om onze Schepper te herdenken. Deze gebouwen behoeven niet overdreven of rijk versierd te zijn. Zij moeten eenvoudig opgetrokken zijn en zich lenen voor aanbidding.

Het ligt in de bedoeling, dat dit gebouw zal dienen voor vele doeleinden. Het is tot nu toe het mooiste gebouw, dat in de Nederlandse Zending werd opgericht en het is een van de mooiste in heel Europa. Het moet in werkelijkheid en in geest de plaats innemen van „het gebouw Excelsior”. Het is bestemd voor het gebruik van de gehele zending, evenals voor het district en de gemeente Rotterdam-Noord. Hier zullen we onze jaarlijkse O.O.V. conferentie houden en alle andere samenkomsten welke van zendingbelang zijn. Het is te hopen, dat dit gebouw, zo aantrekkelijk van stijl, zo eenvoudig aangekleed en zo prachtig gelegen, in de toekomstige jaren vele waardige zielen voor bediensten tot zich zal trekken. Wij hopen wederom een mooie gemeente van de Kerk in dit gebouw te kunnen opbouwen, waardoor jong en oud de vele zegeningen van het Evangelie zullen kunnen ontvan-

gen. Wij bidden, dat dit gebouw een goede invloed moge uitoefenen op zowel de leden van de Kerk als de bezoekers, die hier zullen komen. Wanneer het klaar zal zijn zal het toegewijd worden aan het werk van de Heer en de bouw van het Koninkrijk God's hier op aarde.

Wij vragen om de liefde, de hulp en de financiële steun van ieder van u gedurende dit belangrijke jaar van de bouw. Wij manen u aan om steeds oprecht en getrouw te zijn aan de geboden en de maatstaven, welke u in de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen hebt aanvaard. Wanneer wij ons deel doen en ons vertrouwen in God stellen, zal de Heer ons overvloedig belonen. Dit is ons beloofd in Leer en Verbonden, Afdeling 130, de verzen 20 en 21: „Er is een wet voor de grondlegging dezer wereld onherroepelijk in de hemel vastgelegd, waarop alle zegeningen bevestigd worden. En wanneer wij enige zegen van God ontvangen, is het door gehoorzaamheid aan die wet, waarop deze is bevestigd.”

Wederom dank ik God voor dit grote voorrecht om vandaag hier met U te zamen te komen om de eerste spade te steken en een klein stukje Holland toe te wijden voor de bouw van een bedehuis, waarin het ware Evangelie van de Zaligmaker zal worden verkondigd. Laten wij te zamen bidden en God's zegeningen afsmeaken tijdens het bouwen op deze grond.

Leden wonen de grondbrekkingsplechtigheid in Rotterdam, Holland, bij. Eerste rij, van links naar rechts: Nicholas Vanderlinden, tweede raadgever in het zendingspresidentschap, Zuster Renstje Vanderlinden, Zuster Ada S. Van Dam, President Donovan H. Van Dam, Phares N. Green (tussenin), eerste raadgever in het zendingspresidentschap, Zuster Charlotte Green, Mr. De Jongh, vertegenwoordiger van de architect, Mr. M. C. A. Meischke, Mr. Willem Gerritse van de gebroeders Gerritse, Annemers.

TOEWIJDINGSBEBED.

Onze Vader, Die in de Hemelen woont, wij als enige van Uw kinderen danken U voor de herstelling van het waarachtige Evangelie en voor het voorrecht dat wij genieten, om haar principes te leven en te leren. Zegen de leiders van Uw Kerk — Het Eerste Presidentschap, De Raad der Twaalf en verder alle Algemene, Districts-, Gemeente-, en Zendings-autoriteiten, die geroepen worden om Uw werk te verrichten. Zegen hen allen met kennis, begrip en wijsheid bij de behartiging van Uw zaken onder

de volkeren van de aarde. Wij danken U voor het bijzondere voorrecht te mogen verblijven in dit land van politieke- en godsdienstvrijheid, waar een rechtvaardige regering het volk dient. Wij denken terug aan de geschiedenis van Holland en aan de bijdragen welke dit stoere, vredelievende volk voor de welvaart van andere naties en volkeren heeft geleverd. Zegen de inwoners van dit kleine, maar belangrijke land, opdat zij spoedig mogen zijn en steeds in Uw wegen mogen wandelen. Wij

zijn de verschillende vertegenwoordigers van de Nederlandse Regering en van de stad Rotterdam dankbaar voor hun hulp verleend tijdens de voorbereidende werkzaamheden voor de oprichting van dit gebouw, welke Uw huis is. Wij vragen Uw zegeningen voor onze architect, de Heer Meischke en zijn medewerkers bij de nauwkeurige controle van de bijzonderheden van de bouw. Zegen de aannemers, de Gebrs. Gerritse, die dit gebouw zullen optrekken, opdat zij stevig en goed werk zullen leveren en dit een eer zal zijn voor henzelf, voor deze grote stad en voor het werk van de Heer in dit uitverkoren land. Wij bidden U te zijn met de werklieden, opdat hun vaardigheid en vakmanschap een bevrediging en lust voor het oog mag zijn.

Als Uw Dienstknechten en dragers van het Heilige Priesterschap, dragen we deze grond, waarop dit gebouw zal verrijzen, op aan Uw doeleinden en voor het speciale gebruik van de leden van de Gemeente Rotterdam-Noord, van het District Rotterdam en van de Nederlandse Zending, met inbegrip van de hulp-organisaties van Uw Kerk. Deze inwijding geldt eveneens

voor het omringende land van het gebouw, hetwelk het eigendom zal worden van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in de Nederlanden. Wil over ons waken tijdens het bouwen en wil onze handelingen en beslissingen leiden, opdat het voltooide gebouw aanvaardbaar in Uw ogen mag zijn. Wij smeken U, dat geen ernstige ongelukken, moeilijkheden of dwalingen de vroegtijdige beëindiging van dit werk mogen belemmeren.

Zegen de inwoners van de stad Rotterdam, opdat velen van hen in toekomstige jaren tot Uw werk bekeerd mogen worden en in dit huis te zamen mogen komen om Uw naam te verheerlijken. Zegen de leden, de zendelingen en de leiders van deze zending, opdat zij Uw wil mogen doen, en opdat door hun voorbeeld en werken velen tot een kennis van dit geloof mogen komen.

Wees met ons in de komende maanden tot wij weer voor Uw aangezicht komen om U het voltooide en mooie bedehuis te doen aanvaarden. Wij bidden deze dingen nederig en eerbiedig in de naam van Uw Zoon, Jezus Christus. Amen.

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

GEHUWD:

Bos, Wilhelmina Jacoba, met Peter Nicolaas Spee, 18 Juli 1953 te Haarlem.

INGEZEGEND:

Van der Wal, Cornelis Johannes Pieter, 3 October 1953 te Rotterdam.

Palsgraaf, Willemina Elisabeth, 1 November 1953 te Gouda.

Kramer, Theodora H. J., 21 Maart 1953 te Arnhem.

Kramer, Johanna Marion, 6 September 1953 te Arnhem.

De Heus, Rudolf, 1 November 1953 te Arnhem.

Volker, Jean Louis, 1 November 1953 te Hilversum.

Gout, David Hendrik, 4 October 1953 te Den Haag.

Gout, Budde, 4 October 1953 te Den Haag.

Gout, Richard Eric, 4 October 1953 te Den Haag.

Houweling, Jeannette, 4 October 1953 te Den Haag.

GEDOOPT:

Dircks, Leonardus Wilhelmus, 16 October 1953 te Rotterdam.

Van Overmeire, Rudolf Franciscus, 16 October 1953 te Rotterdam.

Lutters, de Jel, Adriana, 16 October 1953 te Rotterdam.

Lutters, Johannes Henricus, 16 October 1953 te Rotterdam.

Veenstra, Elberta Knaera Timmerman, 16 October 1953 te Rotterdam.

Veenstra, Lourens, 16 October 1953 te Rotterdam.

Doornbos, Magdalena de Groot, 16 October 1953 te Rotterdam.

Kerpershoek, Erik Gerard, 16 October 1953 te Rotterdam.

Gardenier, Abram Cornelis, 16 October 1953 te Vlaardingen.

Zierse, Willem, 11 Juni 1953 te Vlaardingen.

Gout, Elisabeth Margaretha Hermine, 4 November 1953 te Den Haag.

Gout, Hendrik, 4 November 1953 te Den Haag.

GEORDEND:

Jongkees, Johan Paul, als Leraar, 1 November 1953 te Hilversum.

Terpstra, Sije, als Diaken, 4 October 1953 te Den Haag.

Boot, Nicolaas Cornelis, als Leraar, 4 October 1953 te Den Haag.

Lisman, Alexander Hendrik, als Leraar, 8 November 1953 te Utrecht.

Middelraad, Thames Bartel, als Leraar, 11 October 1953 te Den Haag.

Van der Zwaan, Johannes Arnoldus, als Diaken, 8 November 1953 te Amsterdam.

Van Vemde, Egbert, als Leraar 8 November 1953 te Amsterdam.

Kroon, Lambert Jean, als Diaken, 8 November 1953 te Amsterdam.

OVERLEDEN:

De Weerd, Bernardus, 22 October 1953 te Apeldoorn.

Zworn, Berendina Johanna Budde, 26 October 1953 te Haarlem.

Schaap, Johanna Christina Hellingman, 1 November 1953 te Amsterdam.

OVERGEPLAATST:

Boudewijn J. Jelderda, van Groningen als D.P., naar Arnhem als D.P.

Johannes van Yperen, van Arnhem als D.P., naar Groningen als D.P.

Hendrikus J. M. Hoole, van Haarlem als G.P., naar Rotterdam als D.P.

Johannes van der Toelen, van Zutphen als G.P., naar Apeldoorn als G.P.

Jack Frank De Man, naar Haarlem als G.P.

VERTROKKEN:

Richard Grant Taylor. Aangekomen 16 Mei 1951.
Vertrokken 8 November 1953.
Werkzaam geweest: Haarlem, Utrecht, Den Haag, Alkmaar, Rotterdam, Secretaris van de Zondagsschool en O.O.V., Overziener van de Zondagsschool en O.O.V.

*

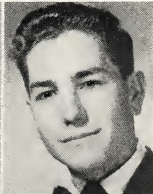
AANGEKOMEN ALS ZENDELINGEN:

- Pinegar, Max Lee; Spanish Fork, Utah, te Leeuwarden. ✓
- Kanon, Ralph; Salt Lake City, Utah, te Amsterdam. ✓
- Carpenter, Armal Barney; Thatcher, Arizona, te Hilversum. ✓
- Meek, Wilford Bishop; Preston, Idaho, te Dordrecht. ✓
- Cherry, Clair Gail; Ephraim, Utah, te Den Haag. ✓
- Bergen, Larry Dean; Ogden, Utah, te Groningen. ✓
- Jones, David Reece; Payson, Utah, te Zutphen. ✓
- Hein, Roland Walter; Vernal, Utah, te Apeldoorn. ✓
- Jensen, David Leon; Salt Lake City, Utah, te Amsterdam. ✓
- Brown, Ray Michael; Payson, Utah, te Rotterdam. ✓
- Rigby, Lorenzo Yates; Rexburg, Idaho, te Rotterdam. ✓
- Weenig, Harry Merwin; Boise, Idaho, te Haarlem. ✓
- 't Hart, Pieter; Ogden, Utah, te Hilversum. ✓
- Jongkees, Jeannette; Salt Lake City, Utah, te Den Haag. ✓

David Reece Jones

Pieter 't Hart

Wilford Bishop Meek

Max L. Pinegar

Lorenzo Yates Rigby

Ralph Kanon

Verhagen, Jan Marginus	Utrecht		Alberta, Canada ✓
Veltman, Heinrich Joseph	Apeldoorn,	Nov. 1953	Salt Lake City, Utah ✓
Veltman, Martine Teerink	Apeldoorn,	Nov. 1953	Salt Lake City, Utah ✓
Veltman, Alida	Apeldoorn,	Nov. 1953	Salt Lake City, Utah ✓
Veltman, Martine	Apeldoorn,	Nov. 1953	Salt Lake City, Utah ✓
Veltman, August Heinrich	Apeldoorn,	Nov. 1953	Salt Lake City, Utah ✓
Veltman, Ina	Apeldoorn,	Nov. 1953	Salt Lake City, Utah ✓
Lambrechtsen, Johanna Adolphine Maria Boom	Amsterdam,	9 Nov. 1953	Hollywood, Calif. ✓
Lambrechtsen, Linda Gertruda ...	Amsterdam,	9 Nov. 1953	Hollywood, Calif. ✓
Lambrechtsen, Christina Leonora	Amsterdam,	9 Nov. 1953	Hollywood, Calif. ✓
Mulder, Theo	Amsterdam,	Nov. 1953	Salt Lake City, Utah ✓

ZENDINGSKRONIEK

Geliefde Broeders en Zusters,

De tijd is aangebroken dat ik uw land verlaat en naar mijn huis in Amerika terugkeer. Sinds ik voet aan wal gezet heb in Holland vroeg ik mij af wat ik zou zeggen aan de mensen wanneer ik dit land zou verlaten en iedere maand was het mij moeilijker om te beseffen dat ik zekere dag zou moeten vaarwel zeggen aan al mijn vrienden en broeders en zusters hier in Holland. Doch, de tijd is gekomen en ik wil deze gelegenheid te baat nemen om U allen uit het diepst van mijn hart te danken voor alles wat U gedaan hebt om mijn verblijf hier aangenaam te maken en voor de bevredigende en rijke ervaring die mijn deel is geweest. Ik ben dankbaar voor de liefde, mij betoond, en de vele dingen, die U voor mij gedaan hebt. Ik heb mij verheugd in uw huizen te zijn en de geest van eenheid in het Evangelie gedeeld te hebben, welke hier heerst. Ik heb ook de medewerking gewaardeerd, die U mij gegeven hebt in de Zondagsschool en het O.O.V.-werk in deze zending. Zonder medewerking geraakt men niet ver en daarom hoop ik dat U uw volle medewerking zult blijven verlenen aan degene die belast zijn met de verschillende organisaties en ambten in deze zending en in deze Kerk, zodat U, wegens uw trouw aan uw leiders en uw God, de zegeningen moogt oogsten.

Dat de Heer U moge zegenen in al uw verrichtingen en dat u moge streven om terug te keren naar onze Hemelse Vader, als Hij ons roept. Insgelijks wens ik door dit kort afscheid al degene, die mijn vader gekend hebben en nog herinneren zijn allerbeste wensen en groeten over te maken. Hij bezat ook een diepe genegenheid voor het Hollandse volk. Hij was in staat, 30 jaar geleden, hier een zending te vervullen en dikwijls vroeg hij mij U allen te groeten.

Tot ziens,

Elder Richard G. Taylor. ✓

Najaarsconferenties behandelen het thema :

„Bereidt uzelf voor om de Tempel van de Heer binnen te treden door hoge levensidealen na te streven en de geboden van de herstelde Kerk te belevan.”

HET UTRECHTSE DISTRICT opende op 11 October de eerste najaarsconferentie in het gebouw „Trianon”, Oudegracht 252, te Utrecht. President Donovan H. Van Dam presideerde en Ouderling Carlton J. Judkins leidde beide vergaderingen. Sprekers waren Ouderling Cornelius Van Leeuwen, Ouderling Douglas R. Voorhees, Zuster

Charlotte Green, Broeder Heinz Wiesmann (Utrecht), Ouderling Willem B. Hesterman en Ouderling Nicholas Vanderlinden. Zuster Maria van Linschoten uit Utrecht gaf een solo ten gehore en het Utrechtse zangkoor zong onder leiding van Broeder Gerrit van Dijk. Er waren 114 aanwezigen in de morgenvergadering en 135 aanwezigen in de namiddagvergadering. De algemene autoriteiten der Kerk werden tijdens de namiddagvergadering voorgesteld door Ouderling Douglas R. Voorhees, zedingssecretaris en door de aanwezigen ondersteund. Sprekers waren President Donovan H. Van Dam, Zuster Jantine A. Hesterman, Broeder J. van der Hazel (Utrecht), Ouderling Carlton J. Judkins en Ouderling Phares N. Green. Een pianostuk werd gespeeld door Zuster Martha van der Wal en Broeder J. P. Jongkees, Hilversum, Ouderling Donald M. Peck jr. en Broeder W. O. van Zoeren (Zeist), gaven een klarinet- en trompetduet ten gehore.

Op 18 October hield het **ROTTERDAMSE DISTRICT** haar conferentie in het Groothandelsgebouw te Rotterdam. President Donovan H. Van Dam presideerde en Ouderling Nicholas Vanderlinden leidde de vergaderingen. De sprekers waren President Van Dam, Zuster Renstje Vanderlinden, Broeder Gerrit Marinus van Noot (Schiedam), Ouderling H. J. M. Hoole jr., Zuster Clara Borgeson en Ouderling Rinze Schippers, den Haag. Het districtschoor, onder leiding van Zuster Renstje Vanderlinden zorgde voor de passende zangen. In de namiddagvergadering spraken Ouderling Phares N. Green, Zuster Daryl Van Dam, Broeder C. P. Dijkman (Gouda), Ouderling Johannes van Yperen, Ouderling J. F. De Mann en Ouderling Nicholas Vanderlinden. De algemene autoriteiten werden ter ondersteuning voorgesteld door Ouderling Douglas R. Voorhees. Het aantal aanwezigen was 235 in de morgen- en 270 in de namiddagvergadering.

Op 25 October was het **GRONINGEN**, die haar **DISTRICTSCONFERENTIE** hield in de zaal „Harmonie“ te Groningen. De vergaderingen werden door President Donovan H. Van Dam gepresideerd en door Ouderling Boudewijn J. Jelderda geleid. Het Groningse koor verleende zijn medewerking. Sprekers in de morgenvergadering waren Broeder A. Jasper (Leeuwarden), Ouderling Phares N. Green, Zuster Renstje Vanderlinden, Ouderling Douglas R. Voorhees, Ouderling Rinze Schippers, Broeder Heino Dallinga en Ouderling Bowe De Vries. In de namiddagvergadering werden de algemene autoriteiten voorgesteld door de zedingssecretaris, Ouderling Douglas R. Voorhees en spreekbeurten werden gegeven door Broeder H. Hofman (Groningen), President Donovan H. Van Dam, Ouderling Nicholas Vanderlinden en Ouderling Boudewijn J. Jelderda, Broeder E. Tolsma (Leeuwarden) bracht een piano-solo ten gehore in beide bijeenkomsten. Het aantal aanwezigen bedroeg 197.

De Conferentie in het **ARNHEMSE DISTRICT** werd op 8 November in het „Musis-Sacrum“ te Arnhem gehouden. President Donovan H. Van Dam presideerde en Ouderling Johannes H. Van Yperen leidde de bijeenkomsten. Sprekers waren Ouderling Nicholas Vanderlinden, Ouderling Johannes A. Vandertoelen, Broeder Jacob Ten Hove (Apeldoorn), Zuster Charlotte Green, Ouderling Catharinus Van Alphen en Ouderling Phares N. Green. Een getal van 100 aanwezigen vulden de zaal. In de namiddagbijeenkomst werden de algemene autoriteiten aan de 96 aanwezigen voorgesteld ter ondersteuning door Ouderling Douglas R. Voorhees en volgende sprekers richtten het woord: Ouderling Cornelius Van Leeuwen, Zuster Daryl Van Dam, Ouderling Rinze Schippers (den Haag), Ouderling Johannes H. Van Yperen en President Donovan H. Van Dam.

De **DISTRICTSCONFERENTIE** in het kerkgebouw te **AMSTERDAM** op 15 November werd opgeluisterd door het verenigde koor Amsterdam en Haarlem. Sprekers waren Ouderling Phares N. Green, Broeder Lambert v. Voorst (Amster-

dam), Ouderling Douglas R. Voorhees, Ouderling H. J. M. Hoole, Zuster Charlotte Green en Ouderling Nicholas Vanderlinden. Zuster Vunderink gaf een pianosolo ten gehore. Met het lied „De Geest Gods” opende de namiddagvergadering. De algemene autoriteiten werden voorgesteld ter ondersteuning door Ouderling Douglas R. Voorhees en Zuster Hoppezak (Amsterdam) liet een pianosolo horen. Sprekers waren Ouderling Boudewijn J. Jelderda, Broeder Johannes F. Otto (Amsterdam), Ouderling Cornelius Van Leeuwen en Ouderling Catharinus Van Alphen.

DEN HAAG hield haar **DISTRICTSCONFERENTIE** op 22 November. Door de aankomst van nieuwe zendingen werd President Van Dam verhinderd de morgenvergadering bij te wonen. Ouderling Rinze Schippers leidde beide vergaderingen. Het zusterkoor zong „Dierbre doden, 't uitzicht klaart” en „Het hart kent daar de zijnen”. Sprekers waren Ouderling Nicholas Vanderlinden, Zuster Clara R. Borgeson, Broeder Lefrandt (den Haag), Zuster Jeannette Jongkees, Ouderling Douglas R. Voorhees, Zuster Daryl Van Dam en Ouderling Johannes A. Vandertoolen. De middagvergadering werd gepreiedeerd door de Zendingspresident Donovan H. Van Dam. Ouderling Douglas R. Voorhees, Zendingssecretaris, stelde de algemene autoriteiten voor tot ondersteuning. President Donovan H. Van Dam, Zuster Renstje Vanderlinden, Ouderling Johannes H. Van Yperen, Broeder Wicher Panman en Ouderling Rinze Schippers voerden het woord. Zuster Clara Borgeson en Zuster Maurine Sieverts zongen een duet „Open the Gates” en het trio Zuster Clara R. Borgeson, Zuster Maurine Sieverts en Zuster Diana Woltjer gaven ook „I Have a Testimony” ten gehore. Het lied „Jerusalem” verzorgde het zusterkoor. Het aantal aanwezigen bedroeg 's morgens 124 en 's middags 156.

DE DISTRICTSCONFERENTIE te **ANTWERPEN**, België, werd gehouden in de kerkzaal, Frankrijklei 8. De zendingspresident, Donovan H. Van Dam presideerde en de districtspresident Clyde K. Rudd leidde beide bijeenkomsten. Met geestdrift werd „Dag der Bevrijding” als openingslied gezongen. Volgende sprekers voerden het woord: Ouderling Rinze Schippers, Broeder Willem Van Maanen (Antwerpen), Ouderling Pieter d'Hulst (districtspresident te Brussel), Zuster Charlotte Green, Ouderling Douglas R. Voorhees en Zuster Anaise Rudd. Zuster Duyver (Brussel) trad op met een voco-solo. In totaal waren 68 aanwezigen. Om 2.30 uur werd een doopdienst gehouden, waarbij twee zusters en één broeder, allen uit Mechelen, een verbond met de Heer sloten. In de middagbijeenkomst spraken Ouderling Green, Broeder Leon Everaert (Gent), Ouderling Clyde K. Rudd en President Donovan H. Van Dam. Ouderling Douglas R. Voorhees, zendingssecretaris stelde de algemene autoriteiten voor tot ondersteuning. Een totaal van 73 personen woonde deze bijeenkomst bij, welke samen ging met de bevestiging van de drie nieuwe leden tot de Kerk van Jezus Christus.

De najaarsconferenties kenmerkten zich allen door een bijzonder goede geest en alle aanwezigen hebben zeker de belangrijkheid van tempels en tempelwerk ten volle begrepen. Dat de vruchten van deze conferenties: „een beter beleven van onze plichten als Heiligen der Laatste Dagen en een trouw naleven van Gods' geboden” mogen gezien worden, zodat wij bereid mogen zijn de Tempel van de Heer binnen te treden.

Kerstnacht

*Zo helder schijnt de ster deez' nacht.
De aarde ligt wit als schapenvacht.
Het licht brandt nog in ieder huis.
Een kaarsken ginds ook in een kluis.*

*Plezier en feest, lawaai in stad;
Jonge levens bloeden dood in nacht;
Een moeder in verrukking bad...
Een maagd een kind ter wereld bracht.*

*Dat wicht bood vree de wereld aan,
Maar vloek en spot, verradersdaan
Ontheilighden 't reine Kerstelam;
Toch blijft in 't Kind de liefdevlam.*

*Want.. op Golgotha, daar stond het Kruis..
Wie treedt nu in Zijn Hemelhuis?....*

Anaise Rudd.